

Zpráva za Okresní radu prevence a ochrany obyvatel za období 2010 - 2015

Dobrý den, vážení hosté a vážení hasiči,

rád bych se vyjádřil o vztahu mezi výjezdovými jednotkami a sdružením. Stále více se asi všichni setkáváme s nevraživostí a vymezováním některých členů jednotek vůči sdružení. Celá desetiletí fungovaly sbory jako jeden celek. Každý měl v hasičském spolku svou úlohu jako článek řetězu. Mladí se učili na budoucí profesní dráhu, aktivní a silní jezdili k zásahům, vysloužili a ostatní se starali o zbytek, například učili mladé, pomáhali s údržbou zbrojnic, techniky a požárních nádrží. Já bych to přirovnal k rodině. Úplně stejně se předávají zkušenosti, dovednosti a úkoly mezi generacemi. Táta učí syna a syn zase svého syna. Toto rodinné schéma funguje od nepaměti. Je to přirozené a nikomu to nepřijde divné. Jednoduše předáváte zkušenosti a vědomosti svým následovníkům, protože to děláte v zájmu své vlastní budoucnosti. Na toto všechno se najednou u hasičů zapomíná.

Po roce 1989 nastal čas velkých změn. Tyto změny se samozřejmě dotkly i reorganizace dobrovolných hasičů. Bylo nutné vyřešit financování, právní a hmotnou zodpovědnost. Proto došlo k rozdělení na sbory dobrovolných hasičů a výjezdové jednotky. Cílem však nebylo rozdělení fyzické, ale pouze právní. Jednotky dělají jen zásahovou činnost. Hasí požáry, likvidují havárie a pomáhají lidem v nesnázích. Na spolecích zbývá ta ostatní práce, a to především preventivně výchovná činnost. Z úst kritiků neustále slyšíme argument, že spolek nemá s jednotkou nic společného. Zde si myslím, je asi největší omyl. Jestliže spolky vychovávají další generace hasičů, tak se samozřejmě nepřímo, ale o to zásadněji se podílejí na fungování jednotek. Často vídávám na sociálních sítích inzeráty, že tu a tam shánějí lidi do výjezdových jednotek. Vždy mě napadá otázka. To nemáte vlastní mládežnickou základnu? Proč si ji nevychováte? Já chápu, že to nejsou zrovna malé starosti, nicméně pro budoucnost dobrovolných hasičů v obcích zásadní.

Převážná část náplně SH ČMS a jeho pobočných spolků spočívá v práci s mládeží. Na mládež se dá koukat ve dvou rovinách. V té první vidíme nespočet mladých, kteří přecházejí v dospělosti do jednotek, a to nejen do dobrovolných, ale i profesionálních. Já osobně jich znám opravdu hodně. Nicméně, i přes obrovskou základnu mládežníků, jsou v dnešní době problémy sehnat mladé, zdravé a nadšené jedince do výjezdu. Doba je dnes jiná než před 30 lety. Zadarmo se nikomu moc pracovat nechce. Ti, kteří vydrží a z mládeže přejdou do jednotek, jsou opravdoví srdcaři. Víím z vlastní zkušenosti, že mají k hasičině úplně jiný vztah. Z druhého pohledu jsou kroužky mladých hasičů nejlepší preventivně výchovná činnost. Přestože si v pubertě nebo v dospělosti spousta mladých najde jiné koníčky nebo práci, tak si informace a dovednosti nasbírané v mládežnických organizacích často pamatují celý život.

Kromě mládežníků nesmíme zapomínat ani na tzv. vysloužilé hasiče. Jestliže někdo léta slouží v jednotce a najednou mu zdravotní stav nebo stáří neumožní další fungování, je z mého pohledu naprosto absurdní tyto lidi odkopnout jako kus hadru. Můžou a chtějí přeci dál pomáhat s údržbou techniky, věcných prostředků, zbrojnice atd. Vždyť jejich dovednosti a znalosti z různých oborů jsou k nezaplacení. Mělo by být v zájmu nás všech udržet tyto hasiče v aktivní činnosti co nejdéle. Z tohoto pohledu je důležité, aby byli někde registrovaní, aby věděli, že někam patří, aby si udrželi svou stavovskou čest. Oni se stále cítí být hrdými hasiči, ačkoli už k zásahu nemohou.

Přemýšlejte, prosím, nad úlohou dobrovolných hasičů jako celku. Nejedná se přeci jen o zásahovou činnost. Hasiči vždy byli a doufám, že dlouho budou organizací, ve které mají své místo všechny generace. Mělo by být v zájmu nás všech udržet symbiózu mezi spolky a jednotkami. Tak jako se neobejde spolek bez jednotky, tak se jednotka neobejde bez spolku. Někdo možná namítne, že to tak není, ale věřte, že v dlouhodobém horizontu se rozdělování negativně projeví a nepřinese nikomu nic dobrého. Pojdme se radši zamyslet, jak vzájemnou spolupráci vylepšit ke spokojenosti obou stran.